

Bilag til F. t. L. om Statens Tjenestemænd.

ogsaa i nedadgaaende. Adgang til at give andre Byer Hovedstadens Stedtillæg blev benyttet i 5 Tilfælde, nemlig for Byerne Aarhus, Horsens, Esbjerg, Allinge-Sandvig og Rødby.

Den næste større Forandring i Stedtil lægsreglerne fandt Sted ved Lov af 18. April 1925, hvor man fra 3 Satser gik over til de nugældende 5 Satser. Af disse blev Sats a. (495 Kr.) normeret for Hovedstadskommunerne, og man vendte tilbage til den gamle Bestemmelse, at ingen anden By kunde opnaa Hovedstadskommunernes Stedtillæg; Sats b. (450 Kr.) blev normeret for de større Købstæder, Sats c. (330 Kr.) for de mellemstore Købstæder, Sats d. (240 Kr.) for øvrige Købstæder og endelig Sats e. (120 Kr.) for saadanne Byer og Kommuner, som ikke tilfredsstillte Kravene om at opnaa Købstadskommunernes laveste Stedtillæg, men som man dog mente burde have Stedtillæg.

Endelig er der ved Revisionen i 1927 foretaget et Par mindre Forandringer i de gældende Stedtil lægsbestemmelser, idet man fra den aarlige Omklassificering paa Finansloven er gaaet til en 3-aarig Regulering. Endvidere er det bestemt, at Tjenestemænd med Tjenestebolig skal have $\frac{2}{3}$ Stedtillæg imod hidtil halvt Stedtillæg, og endelig at Forstadsbebyggelser til en Købstad med Stedtillæg ikke ubetinget skulde været berettiget til at opnaa samme Stedtillæg som Købstaden. Det blev overladt Finansministeren efter Indstilling fra Lønningsraadet at gruppere Forstadsbebyggelserne paa de Stedtil lægssatser, som Forholdene talte for.

Et Moment, som ogsaa har Betydning ved Bedømmelsen af Stedtil lægsordningen, er den i de frie Erhverv værende Forskel paa Lønniveauet de forskellige Steder.

Denne Forskel fremtræder, som det fremgaar af de herom indhentede Oplysninger (jfr. Bilag 3 med Underbilag), navnlig som en Forskel mellem 1) Hovedstadskommunerne, 2) Købstæderne og 3) Landet.

Kommissionen har indgaaende drøftet den nuværende Stedtil lægsordning, og der er fra flere Sider fremsat Ønsker om Ændringer, bl. a. saaledes, at Hensynet til de kommunale Skatters forskellige Størrelser ikke blev medbestemmende for de enkelte Byers Placering paa Stedtil lægssats; derimod skulde efter denne Opfattelse det egentlige Stedtil læg suppleres med et særligt Skattetillæg, der skulde ydes til Tjenestemænd i Byer med en ganske særlig høj Skat og gøres forskelligt for Tjenestemænd i de forskellige Lønningsklasser (højest for de højeste Tjenestestillinger).

Allerede i Betænkningen fra Lønningskommissionen af 1917 behandles Spørgsmaalet om Tjenestemændenes kommunale Skat, og der opstilles som Supplement til Stedtil lægsordningen et Udkast til Udligning af de største Udslag ved Skatten, til hvilket Udkast der dog knyttes den Bemærkning, at man under Indflydelse af de fra Administrationen fremhævede tekniske Vanskeligheder ved Ordningens Gennemførelse har opgivet at stille et egentligt Forslag.

Ogsaa med Hensyn til de Forslag, som har været udarbejdede i nærværende Kommission til Indførelse af et Skattetillæg, gælder, at de vilde være vanskelige at administrere. Da der ogsaa har været fremsat principielle Betæneligheder ved at indføre et Tillæg paa det anførte Grundlag, er man i Kommissionen enedes om at foreslaa de nuværende Stedtil lægsregler opretholdt, idet man dog foreslaar, at Satserne nedsættes med henholdsvis 15, 18 og 12 Kr., saaledes at de bliver 480 Kr., 432 Kr., 318 Kr., 228 Kr. og 108 Kr.

De til §§ 83 og 87 foreslaaede Ændringer er rent formelle og skyldes navnlig Ændringerne i § 5, hvorhos den hidtidige § 88 er indarbejdet i § 83.